

התרחש לעתים קרובות, במהירויות טיסה בהן אין לשום נוסע סיכוי להישאר בחיים. הנחיתה לפני ההמראה. להוציא פגיעות מישניות כביכול, כמטר הטיח והלכונים לו צפויים תושבי ערים כל פעם שי מטוס על-קולי ירעים מעליהן, הרי צפויות עוד שורה של פגיעות חמורות ורציניות. בטיסה של 1500 קילומטר למשל יצטרפו לקבל רשות-נחיתה למטוס עוד לפני שזה המריא, שלא לדבר על העובדה שבארצות ה-אפריקאיות והאסיאניות הרחוקות, אליהן יהיה אולי כדאי לטוס במטוס המהיר הזה, אין בכלל שדות-תעופה בהם יכולים להנות מטוסים מתקדמים כאלה.

הישוב קטלני לא פחות הוא חישוב הזמן של הנוסע. בהתחשב עם העובדה ששדות התעופה של העתיד יהיו חייבים להימצא במרחק של 100 — 150 קילומטרים מן ה-ערים (כדי להמעיט את תוצאות הרעם ה-מחירות המחריבה החדשה באזור מאוכלס) הרי שהזמן שהנוסע יחסוך באויר הוא יחזור ויבזבז על הקרקע — בניסיעה מן העיר ל-שדה-התעופה ומשדה-התעופה לעיר.

ברית-המוטצות

קרנן

הקידמה

היום הכספי הולך ומתאדה. ב-25 השנים האחרונות ירדו פני המים בשלושה מטרים ושטח של קרוב ל-30 אלף קילומטרים מרו-בעים (שטח ישראל: 20.700 ק"מ מרובעים) הפך מים ליבשה. כפרידייגים פורחים מצאו את עצמם לפתע במרחק של כמה קילו-מטרים משפת-הים.

ממה חמורה עוד יותר נתן הדבר ליצוא

גרמניה

גישה

פרימיטיבית

באלדור פון-שיראך היה הציר הצעיר ב-יותר (25) ברייכסטאג הגרמני. הוא השתייך למפלגה הנאצית שזכתה באותו קיץ 1932 בנצחון מסחרר (230 מתוך 608 צירים) ו-היה מקובל מאד על אדולף היטלר. שנה קר-דם לכן השתלט למענו על אגודת הסטו-דנטים הגרמנית.

הוא בא במשפחה תרבותית וטובה. האם היתה אמריקאית, האב היה מנהל-תיאטרון, הידידים הכי טובים של המשפחה היו יהו-דים. מה שהטריד אותו היה כיצד חושב ה-פיהרר לפתור את הבעייה היהודית?

לא צריך להבהל, הרגיע אותו היטלר: "מי שחושב שאני רוצה לזרוק את כל היהודים החוצה יש לו גישה פרימיטיבית... שי-יחזיקו בעסקים שלהם. אני לא רוצה אותם במשרות ממשלתיות. שרק ייעלמו מעולם הפוליטיקה והמשפטים!"

כל מיני עובדות. ההסברים הרגיעו את פון-שיראך. כשעלה היטלר לשלטון היה מקורב אליו עוד יותר, הלך מחיל אל חיל, נתמנה בעצם המלחמה לנציב העליון של וינה.

בגיל 36 נפגש בפעם האחרונה בחייו עם

היטלר. היה לו ברור קטן. השנה היתה 1943 ושר התעמולה יוסף גבלס התלונן עליו שהתיר לנגן את הרוסי צייקובס-קי בפילהרמונית ה-וינאית וכי לא הו-ריד את האנגלי שקספיר מן הבמה. היטלר כעס עליו מאד. ומה עוד שי-בינתיים גם נודע לו כי בתערוכת ציורים וינאית הוצג ציור של כלב ירוק. אך הוא התרחת באמת כאשר סופר לו כי פון-שיראך אסר, מטעמי צנע מלחמתי, סיסלול תמידי על גברות וינה.

פון-שיראך

הגזיפות פגעו בפון-שיראך בצורה גור-ראה. וכאשר אשתו העזה לפתוח את הפה ולשאול מדוע גרשו כל כך באכזריות יהו-דיות באמסטרדם, בה ביקרה במיקרה בעת הגירוש, צווח עליה היטלר: "תפסיקי עם ה-פטפוטים הסנטימנטליים שלך. מה איכפת לך על היהודיות האלה?"

באותו רגע איבד פון-שיראך סופית את ה-אמונה בהיטלר. מה שלא חסר לו, כעבור שלוש שנים, פסקדין של מאסר עולם בנירנברג.

כאשר החל לפרסם השבוע, חצי שנה אחר שיצא מבית-הסוהר שפנדאו בו בילה את 21 שנותיו האחרונות, את זכרונותיו, נתן להם בכל זאת, את השם האמיתי בהיטלר. כיצד הוא היה מסוגל לזאת, לפחות עד שנת 1943? פשוט מאד, הסביר פון-שיראך בן ה-69: "יש עובדות היסטוריות ויש עוב-דות היסטוריות."

ארצות-הברית

חישובים

קטלניים

הנוסע הממוצע צריך לטוס 326 שנים ללא הפסקה במטוס הטס במהירות של 900 קילו-מטר לשעה לפני שעלול להגיע תורו ל-ההרג בתאונה אוירית.

גילוי מרגיע זה יהפוך בעוד כמה שנים לנחלת העבר כאשר יוכנסו לשימוש מטוסי-הענק העל-קוליים, שיטוסו במהירות של 2000 קילומטר לשעה ויותר.

חישובים שעשו כמה מדענים אמריקאיים, המתנגדים ליצור המטוס החדש, גילו כמה עובדות חמורות: במהירויות העל-קוליות כמעט ואי-אפשר לסטות הצידה כשעומדים לפני התנגשות אוירית (בגלל המרחקים ה-עצומים שעוברים בפרק הזמן הקצר ביותר). הנחיתה במהירויות אלה תהיה מביצע מסוכן והתנגשויות והתרסקויות עלולות ל-

שני השנים היהודים האחרונים ב-גרמניה היו ולטר רטנאו, שרהחוק שי-נרצח ב-1922 וד"ר רודולף הילפרדינג, שר-האוצר שהתפטר במשבר הממשלתי של שנת 1929.

בית אור

במים חמים אין טוב ממקלחת עם **בית אור**

הסבון ללא סבון של תיא המנקה, מרענן ומרחיק זיעה למשך כל היום.

ריח האורנים הטבעי והקצף השופע של בית-אורן, יפיגו ממך את החום ויעניקו לך הרגשה נעימה.

טכניקום

בוקר * ערב

כ-31.5.67 נפתח קורס חדש

שרטוט

מכונות • בנין • ארכיטקטורה

חיפה, הרצל 44 • ת"א, בן-יהודה 26

טכניקום

בוקר * ערב

כ-31.5.67 נפתח קורס חדש

רדיו

אלקטרוניקה • טלוויזיה • טרניסטורים

חיפה, הרצל 44 • ת"א, בן-יהודה 26

פון-שיראך מאחורי היטלר (1937)

המלכים שאינו אלא ביצי דגים מן הים ה-כספי — ירד ב-50 אחוז.

שקיעה בדרך. פרופסור לב זנקוביץ, ביולוג ימי שחקר את הבעייה, הציע להגביר את זרימת המים לים הכספי. דבר זה י-עשה על-ידי הפניית מריגרות מן הצפון הרחוק, הנשפכים לריק לתוך האוקיינוס ה-ארקטי, אל יובלות הולגה המזינה ה-עיקרית של הים הכספי.

אבל האגם הגועז אינו הבעייה היחידה המאיימת על קיום הקאבייאר. חמורה לא פחות היא הקידמה. זיהום האויר והמים מ-מיתקני הנפט והמפעלים הפטרוכימיים ב-אזור נותן את אותותיו ברביית הדגים. מוזיקה לא פחות היא הקידמה בהתגלמות אחרת, רבים מן המינרלים המזינים שמי-החלגה היו מעבירים לים הכספי שוב אינם מגיעים אליו. הם שוקעים על קרקעיות מא-גרי המים בדרך, שהוקמו לשירות הסכרים-ההידרו-שמליים.